

Gospel RIDERS

Jäsenjulkaisu 1/2016

moottoripyöräkerho ry

Tutustu
uudistuneisiin
www-sivuihimme!

www.gospelriders.fi

S 6 Miten Jawa kulki
vuonna 2015?

S 8 Messut on must

S 10 Moottoripyörällä
Jäämeren rantaan

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

PT Juntumaa

Selailusta klikkailuun

Sanotaan, että uusi luuta lakaisee paremmin kuin vanha. Miten lieenee GR-lehdessä, kun uusi toimittajaluuta on ikävuosiltaan edellistä vanhempi ja toimittajavuosiltaan huomattavasti nuorempi. Onneksi uudella taitajalla on vankka kokemus lehdenteosta. Samaan hengenvetoon, kun vielä kiitän Juhani Partasta yli kolmenkymmenenkolmen vuoden ansiokaasta toimittamisesta, tuon julki uuden toimituksen toiveen nähdä Juhani kädenjälkeä lehdessä myös jatkossa.

Uudessa GR-lehdessä on kyse pitkän tähtäyksen linjanvedoista, jotka nousevat yhtäältä aikamme kulttuurista ja toisaalta tekniikan suomista mahdollisuuksista. Sisällön päälinjat, moottoripyöräily ja evankeliumi, pysyvät tietenkin samoina. Mutta maailma muuttuu. Haluamme olla läsnä ajassa ja vaikuttaa myös nuoremman sukupolven maailmassa. Siksi meidän on oltava täysipainoisesti läsnä verkkoympäristössä. Myös informaation kierron nopeuttaminen on tarpeen. Muun muassa näistä syistä käsillä on nyt Gospel Riders -moottoripyöräkerhon historian ensimmäinen nettilehti.

Vaikka ilmestymistahti tiivistyy kuuteen numeroon vuodessa, lehti kuluu edelleen kerhomme harvauskaisempiin medioihin. Vaikka emme edes yritä kilpailla Facebookin tai muiden nopeiden medioiden kans-

sa, tähänkin puoleen on tulossa uutta virtaviivaisuutta. Haluamme pitää GR-nettilehden kohtuullisen kokoisena, joten julkaisemme pitempiä artikkeleita vain hyvin harkitusti. Sen sijaan julkaisemme lehdessä tilanteen mukaan linkkejä pitempiin juttuihin. Ne löytyvät nettisivuiltamme klikkauksen päästä. Jo tässä lehdessä on yksi tällainen, Tommi Lindströmin mielenkiintoinen juttu tammikuisesta pohjoisen reissusta moottoripyörällä.

Muutosvaiheessa on oikea aika pohtia lehden ja nettisivujen rooleja, ja pohdinta jatkuu edelleen. Näillä näkymin julkaisemme lehdessä edelleen aluevastaavien listan. Valtakunnallista toimintakalenteria, joka elää ja päivittyy jatkuvasti, on parempi ylläpitää vain nettisivuilla. Sieltä löytyvät myös alueiden tarkemmat ja muuttuvat tiedot, samoin muu kerhon yhteinen informaatio.

Lopuksi toivomus: tehdään tätä yhdessä. Lue toisaalta tästä lehdestä ohjeet, miten voit olla osaltasi luomassa uutta, yhteistä GR-lehteä. Parin kuukauden kuluttua ajellaan jo moottoripyörillä, mutta ennen sitä ehdit kuvata ja kirjoittaa jutun lehtemme. Ja ajokaudella jutunjuurta löytyy vaikka millä mitalla.

Presidentin palsta

Tapio "City Cowboy" Kyllönen

Pyhä vai paha?

Uusi ajokausi on pian edessä. Tämä vuodenvaihde on monessa mielessä myös muutosten aikaa. Kerholehden lisäksi myös kerhon verkkosivut ja jäsenrekisteri ovat uudistuneet. Myös uudet säännöt ovat lopultakin astuneet voimaan.

Varsinkin verkkosivuston uudistus vähän yskähtelee, mutta hyvää kannattaa odottaa. Kaikesta huolimatta viimeisen kahden viikon aikana sivuja on avattu noin 16 000 kertaa! Määrä kertoo siitä, että uudistuksessa tehdään tärkeää työtä. Sivut ovat kerhomme käyntikortti. Lähes puolet käyttäjistä on tullut sivuille mobiililaitteilla ja vasta nyt sivumme oikeasti myös toimivat mobiililaitteilla.

Jäsenrekisterimme vaihtui vuodenvaihteessa uuteen. Se tarjoaa monenmoista uutta mahdollisuutta jäsenkirjurille, puheenjohtajalle, talousihmisille, aluevastaaville ja myös tavallisille jäsenille! Yksi esimerkki siitä, miten jäsenrekisteri palvelee paremmin rivijäsentä, on tapahtumiin ilmoittautuminen. Jo kevään Huoltopäiville ja kesän MOJ-meetingiin ilmoittaututaan jäsenrekisterin kautta. Enää ei tarvita puhelinoitoja ja sähköposteja. Jäsenet saavat linkin jonka kautta ilmoittautuvat, ja tiedot kirjautuvat suoraan ohjelmaan.

Vuodenvaihde on myös perinteisesti aikaa, jolloin muutama jäsen päättää jäädä pois toiminnasta. Hallitus on valtuuttanut puheenjohtajan hyväksymään uudet jäsenet ja minulle päätyvät myös eroilmoitukset.

Jäsentilanteemme on vahva, vuodenvaihteessa jäseniä oli 998. Vuodenvaihteessa eroilmoituksia tulee 10–20, mutta määrä kurotaan nopeasti kiinni uusien, liittyvien jäsenien toimesta. Yleensä näin käy helmikuun loppuun mennessä.

Tänä vuonna silmiini pisti erityisesti kolme eroilmoitusta, joissa oli perustelut. Menemättä henkilöihin tai yksityiskohtiin totean, että nuo eroilmoitusten perustelut kertovat siitä, kuinka vaikeaa on kuulua yhteiskristilliseen yhteisöön. Ja kuinka vaikeaa on toimia yhteiskristillisenä yhteisönä niin, että toiminta miellyttää kaikkia. Yksi jäsen eroaa sen vuoksi, että toimintamme ei ole riittävän hengellistä ja toinen sen takia, että se on liian hengellistä. Kolmas sen takia, että kerhomme jäsenenä leimautuu tiettyyn mielipiteeseen. En voi liikaa korostaa sitä, että emme ole seurakunta, olemme moottoripyöräkerho.

Minulta aikoinaan kysyttiin mikä on minun hengellinen vakaumukseni. Se kiteytyy parhaiten apostoliseen uskontunnustukseen. Siinä on sanottu kaikki keskeinen. Se tuo myös turvaa. Pyhää minusta tai kerhosta ei itsesämme saa, pahoja olemme luonnostamme kaikki. Kokonaan toinen asia on se, että PYHÄ Henki vaikuttaa meissä ja pyhittää meitä. On turvallista saada uskoa pyhäin yhteyden lisäksi syntien anteeksiantamiseen!

Siunattuja kilometrejä, Huoltopäivillä tavataan.

Kerhon tiedotus

Tietoa jäsenihteeriltä

Kerhon jäsenmäärä on viime vuosina ollut tuhannen tienoilla. Pois jääneiden ja liittyvien lukumäärä on ollut siis suunnilleen sama. Kerhosta on kuitenkin pudonnut pois melko paljon jäseniä maksamattoman jäsenmaksun vuoksi. Kerhon sääntöjen mukaan jäsenmaksunsa maksamatta jättänyt henkilö katsotaan kerhosta eronneeksi.

- On ilmennyt, että monilta on jäänyt maksu maksamatta, koska he eivät ole saaneet laskua. Lasku lähetetään sähköpostitse henkilön jäsenrekisterissä olevaan sähköpostiosoitteeseen. Tässä muutama syy, miksi sähköpostilasku saattaa jäädä tulematta:
- Jäsen on vaihtanut sähköpostiosoitetta, mutta ei ole ilmoittanut uutta osoitettaan jäsenrekisteriin
- Laskun sisältävä viesti on ohjautunut roskapostikansioon ja jäänyt huomaamatta
- Vastaanottajan sähköpostilaatikko on täynnä

Laskun saavat kirjeitse vain ne, jotka ovat sitä erikseen pyytäneet. Tämä siksi, että tuhannen laskun lähettäminen kirjeitse on mittava ponnistus jäsenihteerille ja aiheuttaa paljon kustannuksia kerholle. Loppukesästä olemme lähettäneet muistutuslaskun myös kirjeitse niille, joiden maksu on ollut edelleen maksamatta. Silti useita jäsenmaksuja jää joka vuosi maksamatta, eikä moni näistä henkilöistä ilmoita kaikista muistutuksista ja kyselyistä huolimatta erosuunnitelmistaan tai halustaan jatkaa kerhossa. Viime vuoden jäsenmaksuja oli 7.2.2016 mennessä

Kerhomateriaalikauppa toimii

Kerhokaupan tiimi palvelemassa MP-messuilla Helsingissä.

Gospel Riders-tuotteiden verkkokaupan koneisto pääsi viime vuonna leikkaamaan kiinni, mutta kuluvat osat on uusittu ja koneisto rasvattu. Materiaaliin kuuluvat Eeva Joutsenvirta (kuvassa keskellä) sekä Jouni ja Päivi Karjunen ahkerivat kerhomyyntin parissa myös MP 16 -messuilla Helsingissä. Kerhokauppaan pääset GR:n nettisivujen kautta. Tuotteita voi ostaa myös GR Lahden tallilta osoitteesta Laatikotehtaankatu 9, Lahti. Paikalla ollaan tiistai-iltaisin klo 18-20 ja muulloin sopimuksen mukaan.

maksamatta muutaman kymmenen jäsenen osalta, jotka eivät ole myöskään antaneet eroilmoitusta. Heidät poistetaan jäsenrekisteristä ennen tämän vuoden laskujen lähettämistä. Jos olet epävarma siitä, oletko maksanut viime vuoden jäsenmaksusi (tai jos tiedät ettei ole), ja tahdot pysyä kerhon jäsenenä, ota heti minuun yhteyttä.

TÄRKEÄ ASIA:

Odota ainakin helmikuun loppuun asti, että saat tämän vuoden jäsenmaksulaskun ja maksa jäsenmaksu juuri siinä laskussa olevaa henkilökohtaista viitenumeroasi käyttäen. Jos laskua ei ole helmikuun loppuun mennessä kuulunut, kysy asiaa jäsenihteeriltä.

Älä missään tapauksessa maksa jäsenmaksua "varmuuden vuoksi" millään muulla viitenumerolla (edellisen vuoden laskun viitteellä tai puolison viitenumerolla tms.)! Älä maksa laskua missään tapauksessa ilman viitenumeroa äläkä kirjoita mitään viestikenttään. Jos maksat laskusi ulkomailta, merkitse oikean viitenumeron lisäksi oikea pankin BIC-koodi.

Vain oikealla, kyseisessä laskussa olevalla viitenumerolla maksetut laskut kirjautuvat oikein myös jäsenrekisteriin. Väärin maksetut laskut aiheuttavat mittavaa ylimääräistä selvitystyötä talousvastaavalle ja jäsenihteerille. Pahimmassa tapauksessa ne jäävät kokonaan tunnistamatta maksetuksi jäsenmaksuksi.

- Huolehdi, että sähköpostiosoitteesi on jäsenrekisterissä ajan tasalla. Jos olet vaihtanut osoitetta viimeisen vuoden tai parin aikana, etkä ole varma oletko ilmoittanut uuden osoitteen jäsenihteerille, tee se nyt.
- Tarkista ajoittain myös roskapostikansiosi. Merkkää tärkeät viestit Ei-roskapostiksi, jolloin niiden pitäisi siirtyä saapuneet-kansioon. Tyhjennä sitten roskapostikansio kaikista todellisista roskaposteista.
- Pidä huoli, ettei sähköpostilaatikkosi ole täynnä. Myös Lähetetyt-kansiossa ja Roskakori-kansiossa olevat viestit täyttävät sähköpostilaatikkoa.

Siunausta toivottaen Pekka "Vespa" Vesamäki, Jäsenkirjuri
Gospel Riders Tampere, jasensihteeri@gospelriders.fi
pekka.vesamaki@gospelriders.fi, 0400 734240

**Gospel
RIDERS**

mootoripyöräkerho ry

Toimituksen tiedot:

Euroll Oy, Hiekkakatu 26, 67100 Kokkola,
eurolloy@gmail.com

Päätoimittaja:

PeeTee Juntumaa, Katajatie 4 B, 17200 Vääksy
041 430 3000, ptjuntumaa@gmail.com

Taitto / Mainosmyynti:

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gmail.com

<https://www.facebook.com/groups/8349281437/>

Turkulaisten matkassa Saariston rengastiellä

Ryhmäpotretti Nauvon vanhan kivikirkon edessä

Sonja Hellén-Nieminen
Espoo

Kesäkuun viimeinen lauantai valkeni aurinkoisena Kaarinassa, josta Turun GR-alueen järjestämä kuudes saaristoajelu starttasi. Edellinen viikko oli ollut epävakainen ja etukäteen jännitti, millaisessa säässä ajelu tehdään. Kaarinan Nestleelle oli kokoontunut aamuvarhaisella 24 gospelrideria. Pyörärivi oli vaikuttavan näköinen. Arto Koivukoski kävi heti alkuun läpi ryhmäajon säännöt. Sitten rukoilimme matkan onnistumisen puolesta.

Matkaan lähdettiin ajamalla Kaarinasta Nauvon keskiaikaisen kivikirkon pihalle. Sieltä lähdimme nauttimaan aamupalaa majatalo Marttaan. Talon emännät olivat kattaneet herkullisen buffetaamiaisen, jonka saimme nauttia aamuauringon lämmössä talon terassilla. Aamiaisen jälkeen otimme ryhmäkuvan kirkon edustalla. Seuraava etappi lossimatkan jälkeen oli Korpoströmin saaristokeskus. Eipä muuta kuin taas kahvittelemaan. Tähän saumaan sattui retken ainoa sadekuuro. Sen jälkeen matka jatkui kauniiden saaristomaisemien läpi majapaikkaamme Houtskarinsaarelle.

Saariston lomakeskuksessa Mossalassa meille oli varattu uudehkoja neljän hengen mökkejä. Perille pääsimme ajoissa ja aikaa jäi mukavasti paikkaan tutustumiseen ja lenkkeilyyn ennen iltatohjelmaa. Saunomisen, uimisen ja maukkaan illallisen jälkeen meitä odotti yllätysohjelma pihan uudella esiintymislavalla. Lomakeskuksen nettisivuilla lauantai-illan ohjelmaksi oli merkitty Gospel Riders Special. Aikamoisen shown saimmekin nähdä. Esiintyjinä oli uunituore Lännen naisten kvartetti, jossa lauloivat Kati Silvanti, Tea Solin, Sirpa Lindström sekä Birgitta Koivukoski kitaralla säestäen.

Sunnuntaiaamuna sää muuttui helteisen lämpimäksi ja vesi maistui hyvältä.

Illan toinen yllätysesiintyjä oli Juho Markko. Kuulimme etukäteen konsertin, jonka Juho piti elokuussa Tarvasjoen kirkossa keräten samalla rahaa Turun kerhotallille. Laulujen välissä Juho kertoi elämästään, muun muassa ihmeellisen pelastumisen peurakolarista. Konsertti houkutteli paikalle muitakin lomakeskuksen vieraita. Yksi heistä oli sveitsiläinen retkeilijä, joka oli melontamatkalla kohti Saksaa. Rukoilimme aamulla varjelusta hänen matkalleen, ja hän oli hyvin liikuttunut ja pyyhki kyyneleitä silmistään.

Sunnuntaiaamuna palasimme rauhalliseen tahtiin takaisin samaa reittiä. Ilma oli muuttunut koleaan illan ja yön jälkeen helteiseksi ja vaatteita oli vähennettävä. Nauvon venesatamassa jokainen lähti loppuhalausten jälkeen kohti omaa kotiaan.

Saaristoajelu oli taas hieno kokemus. Saaristo näyttäytyy aina erinäköisenä, siihen ei kyllästy. Mieli ja sielu lepäävät kauniissa merimaisemissa. Matka on mitä parhain tapa tutustua turkulai-

Nauvon satamassa Kati ja Mikke Silvanti, joita saa kiittää hienon reissun suunnittelusta.

siin, jotka eivät ole lainkaan niin vaikeasti lähestyttäviä kuin huhu kertoo. Päinvastoin! Porukka on mitä hauskinda ja matkat ovat olleet aina hyvin suunniteltuja ja järjestettyjä. Erityisesti ensi vuonna kannattaa lähteä liikkeelle, kun on saaristoajelun seitsemäs juhlavuosi.

Pastorin palsta

Seikku Paunonen

Biker Pastorin siunaus

hettäjää ja vastasin: Sopii. Siunauksen tehtävään sain lokakuun lopussa GR-kerhon vastuunkantajapäivillä Kiponniemessä. Sekin siunaus tuli tämän siunaavan yhteisön vastuunkantajilta, siskoilta ja veljiltä. Painoin pääni alas. Oli hyvä olla.

Sen jälkeen olen miettinyt tuota sanaa, siunaus. Muistin, että sen takana on kaksi latinan kielen sanaa: bene, joka tarkoittaa hyvää ja dicere, joka tarkoittaa puhumista. Benedictio, siunaus. On siis kyse hyvän puhumisesta. Kun Jumala siunaa, hän puhuu meille hyvää, ilmoittaa tahtovansa meille hyvää. Hän haluaa, että mekin siunaamme, puhumme toisillemme hyvää.

Kutsun nyt oppaaksi kaksi vanhaa hyvää, jo pois nukkunutta opettajaa, ei enempää eikä vähempää kuin kaksi arkkipiispaa. Martti Simojoki vihki ja siunasi minut papiksi Helsingin tuomiokirkossa viisikymmentäviisi vuotta sitten. Ennen tilaisuutta hän puhui minulle siunauksen salaisuudesta. Hän sanoi: Kun siunaat luoksesi tulevia ihmisiä, laske kätesi raskaana heidän pänsä päälle. Siunaus painaa meidät nöyrästi kumaraan ja tuntuu joskus raskaalta. Mutta siunaus myös nostaa ja kantaa. Ei ole sellaista syvyyttä, jossa Jumalan käsi ei olisi meidän allamme.

Mikko Juva oli juuri tullut vihityksi Suomen

kirkon johtajan tehtävään, kun tapasin hänet työpaikallani Lähetyskirkossa Helsingin Tähtitornikadulla. Tervehdin häntä, onnittelin ja toivotin siunausta. Osoitin hänen rinnallaan riippuvaa ristiä ja kysyin: Onko tuo risti painava? Hän jäi miettimään, oli hetken hiljaa ja vastasi: Kyllä, risti painaa, mutta se myös kantaa. Siinä se taas tuli, sama opetus.

Risti on siunauksen merkki. Se painaa ja se kantaa. Me gospelriderit kannamme ristiä selkämerkeissämme. Joka kerta lähtiessämme matkalle ja vetäessämme ristillä merkityn nahkaliivin tai ajoasun yllemme lähdemme puhumaan hyvää, siunaamaan. Risti on kutsu Kristuksen seuraamiseen. Aina. Joka kerta. Risti vie meidät siunaamaan, puhumaan hyvää. Se vaientaa vikoilevan, pahan puhumiseen pyrkivän mielen. Se tekee Gospel Ridersista siunaavan yhteisön, joka on valmis ottamaan vastaan heikkoja ja syntisiä, siunausta kaipaavia ihmisiä. Se painaa ylpeyteen ja itsevarmuuteen nousevat päämme alas ja nostaa epäonnistuneen, kaatuneen, taas tielle.

Kun uusi ajokausi taas tulee, me kaikki tarvitsemme siunausta.

Kun astelin EMC Rallyn ensimmäisen iltatilaisuuden jälkeen kohti Vivamon Särkyneen sydämen kirkkoa, sain osakseni monta siunauksen toivotusta. Polun varteen oli pysähtynyt kymmeniä motoristeja, jotka myös palailivat juhlatilasta kohti majapaikkojaan ja teltojaan. Minut pysäytettiin monta kertaa. Oli uskomaton kokemus, kun kaapin kokoiset, mustaan nahkaan sonnustautuneet miehet kaappasivat minut lähelehen, antoivat karhun halauksen ja sanoivat, kuka hiljaa, kuka kovemmin: Siunausta! Olin siunaavan yhteisön keskellä ja minun oli hyvä olla.

Syksymmällä sain yllätyksekseni tiedon, että Gospel Riders -kerho kutsuu minut yhdeksi Biker Pastoreistaan. Konsultoin hetken Suurta Lä-

Katariina Kokko
Asikkala

Minä ja pyöräni

Liityin Gospel Riders -kerhoon keväällä 2013. Tunsin jo ennen sitä muutamia GR:n jäseniä, ja kävin kerhon Facebook-seinällä tutustumassa lisää. Huomasin, että Lahdessa on talli, ja minulle tuli ajatus lähteä sinne. Ajattelin, että Lahden tallille voi mennä ilman omaa pyörääkin. Kokeukseni moottoripyörästä oli hyvin pientä. Joskus olin ollut jonkun kyydissä, ja se jotenkin viehätti.

Minut otettiin tallilla hyvin vastaan, ja jatkoin käymistä. Jossain vaiheessa ajattelin, että olisi kiva, jos olisi oma moottoripyörä. Pikku hiljaa minulle syntyi usko siihen, että Jumala antaa minulle moottoripyörän, kun olen siihen valmis. Olin niin luottavainen, että puhuin työpaikkani varastomiehillekin, että taivaan Isä antaa minulle moottoripyörän. Taivaastako se sinulle tipahtaa, yksi heistä kysyi. Sain, etten tiedä, miten se tulee, mutta minulla on rikas Isä, joka antaa lapsilleen ihmeellisiä asioita.

Ei mennyt kauan, kun minulle soitettiin Lahdesta: Tämä on vähän outo asia, mutta täällä olisi sinulle 125-kuutiainen Honda-skooteri. Olin silloin töissä, ja ryntäsin siltä istumalta sanomaan varaston pojille, että olen nyt saanut

sen moottoripyörän. Olisitte nähneet heidän ilmeensä!

Se, että sain ensin skootterin, taisi se olla jollain tavalla Jumalan huumoria. Olin pitänyt skoottereita lälläripyörinä, ja nyt jouduin itse siihen asemaan.

Ajoin skootterilla sen kesän, ja syksyllä alkoi tulla ajatus ihan oikeasta moottoripyörästä. GR-sisko Helillä oli silloin myynnissä Kawasaki ER-5, koska hän aikoi ostaa Harrikan. Sain ensin, etten ole kiinnostunut, koska haluaisin customin. Talven aikana kuitenkin kypsyn siihen, että ostan Helin pyörän. Mutta mistä ihmeestä saisin rahat? Sekin asia järjestyi: myin vanhempieni aikanaan ostamat puhelinosaakkeet sekä skootterini, ja Heli antoi lopulle maksuaikaa.

Viime kesänä ja syksynä motoristielämäni ylle alkoi kasaantua tummia pilviä. Kawasta alkoi valua jäähdytysnestettä. Startti reistaili ja takarengaskin oli sileä. Rahat olivat vähissä ja omat huoltotaitoni huonot. Öljyä osaan lisätä ja ketjut rasvata. Mietin, loppuuko tämä nyt tähän, pitääkö minun myydä Kawasaki? Joulukuussa GR Lahden pikkujouluissa sain taas yllätyksen: ihanat GR-veljet ja siskot antoivat minulle lahjakortin, jossa he lupasivat laittaa pyörän kuntoon keväksi. Olin niin iloinen ja yllättynyt!

Olen nyt ajellut Kawalla kaksi kesää, enkä haitaile muita pyöriä, koska tämä on punainen.

Kirjoittaja on GR Lahden talliemäntä

Miten Jawa kulki vuonna 2015?

32. Jawasakkiajo Ylöjärvellä

Aki Ollikainen

ollikainen.aki@hotmail.com

Sä kuulut päivään jokaiseen, sä kuulut aamuun ja iltaan, hyräili metallimies, vuorotyöläinen, kun Jawalla töissä kävi. Romanttista tai ei, mutta suomalaista perinnettä. Jawalla savotalle ja takaisin. Perjantai 5.6. oli vapaapäivä. Pihapeltolainehti kultaista voikukasta tuulessa ja aamuauringossa. Edellisenä yönä asensin elektronista lämpömittaria sylintereille. Ei tahtonut oikein istua, kauhean räyhä sytytys. Sitten pyörän kiillotusta; tämä lähtö oli juhlahetki. 350 kilometriä edessä vaati särkylääkettä jo etukäteen.

Hankasalmella sai pitää sadetta, mutta Jyväskylän ja Jämsän välillä tie onneksi kuivui. Vastatuuli oli navakkaa. Satasta jos halusi mennä, niin ylämäkeen sai kääntää hanaa tappiin asti. Lämpömittari kolkutteli kahtasataa kummallakin pytyllä. Vähän pelotti, mutta kuuluu ilmeisesti asiaan. Kypärän sisällä suu kääntyi virneeseen: mahtavatko digitaaliset numeroarvot olla kiinnostava puheenaihe tulevana viikonvaihteena?

Vasta Voionmaan opiston portilla kohtasin muita Jawoja. Römpöpömmä vaan ja sisään. Olinko poliisi? Sinimusta kuosini hämäsi monia. Ei sentään – muutamia käsiä nousi tervehdykseen.

Latvialaisten viritykset

Monille tutun Aronin konsertin jälkeen alueelle laskeutui iltatunnelma. Jawojen pörähdyksiä sieltä täältä, puheensorinaa, päärakennuksesta kantautui karaoke. Parin puolijoukkueeltan kaminasta leijaili savu. Sää tyyntyi mutta kävi kylmäksi. Keskustelu ulkomaalaisten kanssa oli yllättävän helppoa: useimmilla oli englanti hyvin hallussa.

Ulkomaalaisista suurimman joukon muodostivat latvialaiset, kolme ryhmää ja 22 henkeä. Suomalaisilla näytti olevan enemmistönä 50- ja 60-lukujen munamoottoriset Jawat, latvialaisilla taas 70-luvun pyörät tiiliskivimootto-reineen. Heidän pyörästään henki asialle omistautuminen, tekninen innovatiivisuus ja ripaus huumoria. Yhdessä oli magneeton koppa avattu päädyistä ja siihen oli asennettu ikkuna, josta nä-

Pekka Pohjola ja Eeva Kuikka olivat sonnustautuneet asiaankuuluviin tamineisiin.

kyivät sytytyksen tahtiin välkehtivät ledit. Omistaja näytti puhelimestaan kuvia ja videota Jawan tehtaalta.

Eksoottiset aikakoneet

Lauantaina aamupäivällä oli paraati-ajo paikalliselle hydrauliikka-alan yritykselle Dynasetille, joka sponsoroi tapahtumaa mustalla makkaralla, kahvilla ja pullalla. Suomalaisten lisäksi oli edustettuna kuusi kansallisuutta: Latvia, Venäjä, Puola, Viro, Ruotsi ja Saksa. Lievästi eksoottista taisi olla makkara puolukkahillon kera.

Tapahtumaan kirjattuja Jawoja ja CZ:toja oli 167. Uutta nelitahtimaailmaa edusti nykyisen maahantuojaan Arto Heinon (Jawatalli) 660 Sportard sekä pari muuta mallia. Suurimman vaikutuksen minuun teki kaksi eksoottista Jawa ja peräkärry-yhdistelmää. Tuntui kuin ne olisivat eläneet 50-luvulta asti kaukaisessa, eristyneessä ja unohdetussa reservaatissa erossa maailman menosta ja kierreilleet siellä savotoita, kunnes yhtäkkiä saapuvat ulkomaailmaan vuonna 2015! Pyörät olivat räjäisiä ja kuluneita. Varusteita löytyi kaikenlaista: petrooliliesi, maitotonkka, marjanpouri, bensakannu, perunakattila, polttopuita ja matkalaukku.

Monenlaista tarinantynkää

Monenlaista tuli kuultua sivukorvalla. Tiedätkö ketään, kuka osaasi entisöidä Jawan satulan? Papan Jawa on ollut tallissa vuosikymmenet aja-

Rähjäiset Jawa ja peräkärry-yhdistelmät uskomattomine varusteineen herättivät huomiota.

matta ja satula siitä on haurastunut huonoksi – Pappa oli aikoinaan käymässä tivolissa Jawalla, ja norsu tallasi papan Jawan lyttyyn. Tivolin isäntä osti sitten papalle uuden Jawan –. Isäukollakin oli Jawa. Koko perhe sillä mentiin neljä päällä. Mun paikka oli istua tankin päällä. Mä tunnen sen tankin korkin persauksissani vieläkin –.

Illansuussa suoritimme typ. 640 -kollega Henri Kuuselan kanssa vertailevat koeajot toistemme pyörillä. Minun uudenkarhea kahdeksan tuhatta ajettu ja Henrin kaiken nähty 51 tuhatta ajettu. Kuluneen vuoden aikana olin ollut huolestunut moottorini suoraviivaisesti nousevasta äänimaailmasta, mutta Henri rauhoitteli, että se kuuluu lajiin, parhaat päivät ovat edessäpäin. Miten lienee, Henrin Jawassa oli paremmat puristukset ja pirteämpi kulku. Eikä koneelle ollut tehty vielä mitään! Mustassa kyljessä komeili teksti Touring, käyty ties missä ongelmitta.

Tapahtumaan osallistui yli kaksisataa henkeä seitsemästä maasta.

Tapahtumassa näki monenlaista kalustoa.

7xSF

OPERAATIO 2016
Yksi Tie - En Väg

24.6.-13.7.2016
[WWW.GOSPELRIDERS.FI](http://www.gospelriders.fi)

7xSF starttaa juhannuksena Iso Kirjasta Keuruulta 25.6. Ilmoittaudu mukaan operaatioon nettisivuilla:

<http://www.gospelriders.fi/7xsf-2016/7xsf-2016-ilmoittautuminen/>

Haluatko tukea ja mahdollistaa tämän lehden ilmestymisen?

Tämän lehden ilmestymistä tuetaan mainoksilla. Jos sinulla on mahdollisuus olla mukana kuudessa GR-lehdessä vuodessa mainoksella ja haluamallasi summalla, ole yhteydessä: reijo.ruotsalainen@gmail.com KIITOS!

<--- Klikkaa!

Erikoisia palkintoja

Tapahtuman ilmoittautumiskaavakkeessa oli kysely kaikenlaista, ja iltajuhlassa sen tarkoitus alkoi selvitä. Osallistujia palkittiin mitä mielikuivutuksellisesti perustein: rähjäpyöräpalkinto, mies&pyörä, epäonnipalkinto jne. Viimeksi mainitun pokkasi Dmitri Venäjältä. Häneltä oli matkalla rikkoutunut männäntappi. Tunnelma oli sympaattinen. Siihen toi säröä vain joidenkin ajatteleman äänäkäs höpöttely pikku tuiskeessa.

Tapahtumaan oli kirjautunut 212 henkilöä. Heistä viisitoista oli Grandfathers -palkittuja eli ikä oli 75+. Nuorin osallistuja, Sisu Andrade, vuosi ja yksitoista kuukautta, oli tullut tapahtumaan äitinsä sylissä sivuvaunussa.

Ei kun tuulen selkään

Sunnuntaiamu aukesi repivän tuulisena, mutta se osoittautui kotimatalla navakaksi myötätuuleksi Tampereen jälkeen. Jawa tuntui kulkevan kuin tuulen siivillä. Ranne sai levätä kevyesti, toisin kuin tulomatalla.

Yhden venäjänkielisen motoristiraamatun sain annettua. Muuan Jawa-mies otti sen kiitollisena vastaan. Hän pohti, onko motoristien joukossa GR-pappi. Selvensin, että itse olen ihan vain rivikristitty, mutta toki joukossamme on monia moottoripyörileviä pappeja.

Melkein perillä, Leppävirran kirkonkylällä, tankatessa litramäärä napsahti ennätysellisen alhaiseen lukemaan. Pikainen laskutoimitus antoi keskilukutukseksi reippaasti alle viiden. Se oli ennätys.

Ilta oli jo kulunut pitkälle, hiljainen oli kylätie. Römpöpöm kaikui huoltoaseman autiolla pihalla. Sä kuulut nousuun auringon ja liitty kuumatamon siltaan -- Oot aamukaste, iltarusko, laulu yölintusen --.

MOJ -Meeting
15. - 17.7.2016

Pitopaikka on Tampereen kristillinen koulu. Ketarantie 4, 33680 Tampere.

Kaikki motoristit ovat tervetulleita mukavaan ja pähteettömään tapahtumaan!

YKSI TIE,
MONTA KULKIJAA
SAMASSA HENGESSÄ

Lisäinfoa: www.gospelriders.fi

PeeTee Juntumaa

Ihmisiä laidasta laitaan

Helsingin vuotuisilla moottoripyörämessuilla on monet kasvot. Metalliset, muoviset, kumiset, paperiset, kankaiset ja nahkaiset. Puhtaan kiiltäviä moottoripyöriä, skoottereita ja mopoja riitti, katsoipa mihin suuntaan tahansa. Oli uusia ja vaihtopelejä.

Tarjolla oli myös valtava arsenaali alan rekvisiittaa. Ajovarusteita, varaosia, tarvikkeita, lehtiä, kirjoja, merkkejä, kilpiä ynnä muuta materiaalia ja alan palveluja. Tarpeellisia ja tarpeettomia, mielenkiintoisia ja samantekeviä. Kaikkea, mitä kuvitella saattaa ja paljon sellaista, mitä ei saat- taisi edes kuvitella.

Hallissa hyöri sekä innokkaita kauppiaita että asiakkaitaan kaikessa rauhassa odottelevia. Kukaan tyyllillään. Populaari-, nostalgia- ja meteli- musa hallitsi ilmiä. Moottorin pärinäkin – tai ehkä räminää – kantautui välillä niin, että korvatulppia kaipasi. Kahvia, pullaa, pikaruokaa, päivällisiä, lounaita, karkkia, lakua, limua oli riit- tävästi sille, joka niitä kaipasi.

Peltihallin poikien aikaansaannos. Tuskin asiaa muotoilukisan palkintosijoille.

Messuilla oli toisetkin, inhimilliset ihmisen kas- vot. Väkeä oli valtavasti. Jokaisella oli kasvot, oma elämä ja tarina. Oli motoristeja ja muita. Miehiä ja naisia, nuoria ja vanhoja. Suomalaisia ja ulkomaalaisia. Messuvieraita, näytteilleaset- taja ja mannekiineja. Vähäpukeisia poseeraajia ja mainosvaatteissa ympäriinsä hääriviä tai jak- karalla istuskelevia. Ihmisiä prätäkäliveissä ja il- man. Keitä tahansa. Kaikenlaisia. Kymmeniä, sa- toja, tuhansia, lopulta yli 60 000.

Mutta jokainen oli ihminen, omansalainen. Oli kiinnostuneita, uteliaita, kohteliaita, kyse- leviä ja vastaanottavaisia. Tavallisia ja asiallisia. Välinpitämättömiä ja torjuvia. Ohikäveleviä, kat- seen pois kääntäviä.

Kaikkialla näki tapaamisia, odotettuja ja yllät- täviä. Tervehdyksiä, moikkauksia, nyökkäyksiä ja kättelyjä. Olan- ja seläntaputuksia. Kevyitä hala- uksia ja kunnon rutistuksia.

Kaiken keskellä risti

Messujen kolmannet kasvot olivat esillä ainakin Gospel Riders -kerhon osastolla. Ketjuristi. Täs- sä on tie -lehtiä. Motoristiraamattuja, suomen-, ruotsin-, viron- ja venäjänkielisinä. Pinot hupe- nivat mukavaan tahtiin. Oli kerhokavereita ja ehkä muutamia tulevia sellaisia. Kolme päivää keskustelua, tarinointia, neuvotteluja, sopimi- sia ja yhteystietojen vaihtoa.

GR on ollut vuosikymmenet mukana Helsin- gin moottoripyörämessuilla omalla osastollaan. Hyvä niin. Messuja ei sovi aliarvioida. Toista ni- den veroista alan tapahtumaa ei Suomessa ole. Messut ovat sijoitus. Ne vievät voimia ja varoja, mutta tarjoavat ainutlaatuisia mahdollisuuksia.

Valtavasti evankeliumin kylvöä ja hiukan välitöntä sadonkorjuutakin. Voimme vain arvata hyödyn – sanoisinko siunausten määrän – pitkällä tähtäyksellä. Sitä ei mitata rahalla eikä muilla ihmismittareilla. Messut ovat kerhollemme must siksi, että mahdollisimman moni näki myös ne kolmannet kasvot. Kirkkaasti.

Pysyy pinnalla, vaikka sattuisi suistumaan peräkärrystä sillalla jokeen.

Messut ovat GR-kerholle vuoden suurin mahdollisuus kohdata koko moottoripyöräala, harrastajat ja muut toimijat.

Yli 400 metrin pituinen koeajorata saavutti suuren suosion. Siellä päristelivät milloin junnut nimimotoillaan, milloin asiakkaat ja uteliaat uusilla koeajopyörillä. Radalla suoritettiin viikonlopun aikana yli tuhat koeajoa.

Hyvältä vaikuttaa

Yksi GR-standin rakentajista oli tänäkin vuonna Pertti "Pera" Nieminen. Hän kehui messujen sunnuntai-aamuna sekä messupäivystäjiä että rakentajatiimiä.

– Osaston kasaaminen sujui jo selvästi rutiinilla. Samoja elementtejä, mattoa ja muuta rekvisiitaa on käytetty jo useana vuonna, Pera paljastaa.

Kokonaisuus toimii kuitenkin edelleen, osasto on tyylikä. Pera jatkaa vielä kiittelyään:

– H-D-mies Jarmo "Jaska" Juurinen ja hänen

yrityksensä Interline on sponsoroinut meitä mukavasti. Jaska on mukava mies.

Tässä on tie -lehtiä on Peran mukaan mennyt jakoon kivasti, samoin Motoristiraamattuja, sekä suomenkielisiä että muita. Pera tykkäsi myös messuhallin koeajoradasta.

– Porukat tästä standilta häviävät aina sinne, ja koeajoin minä itsekkin yhden pyörän, hän naurahtaa./PTJ

Moottoripyörillä Jäämeren rantaan

Bugøynes Winter Tour 2016

Tommi Lindström ajoi moottoripyörällä myös Helsingin moottoripyörämessuille.

Ajatus lähtemisestä sai alkunsa motoristiystävänä matkaraporteista Pohjois-Norjasta. Kesäiset retket moottoripyörällä Norjaan ovat kiehtoneet, suorastaan koukuttaneet, minut Pohjois-Norjan karuun luontoon. Jostain syystä pieni Pykeijän kalastajakylä on ottanut sydämeni.

Talvimoottoripyöräilyssä on omat haasteensa ja nautintonsa. Monena talvena olenkin liikuttanut pyörää Etelä- ja Keski-Suomessa. Tässä olisi siis hyvä yhtälö: talvinen moottoripyöräreissu Pykeijään ja samalla tietenkin uinti Pohjoisessa jäämeressä. Idea oli valmis, sitten vain suunnittelemaan.

Intoa puhkuen

Koska idea valmistui ja varmistui niinkin myöhään kuin marraskuun lopulla, aloitin valmistelevat toimet intoa puhkuen. Ensin piti tietenkin varmistaa talviloman ajankohta viikolle neljä. Se sopi ilman ongelmia. Jos sain vaiheessa pitäisi budjettikin laatia, mutta se sai tässä innostuksessa jäädä myöhemmäksi. En kai ollut mitenkään hätäisesti aloittamassa tätä projektia?

Varusteiden katsastus piti tehdä ajoissa. Hankintalistalle ilmaantui ensimmäisten joukossa uusi talviajoon sopiva kypärä. Huurtuminen on todellinen ongelma silmälaseja käyttävälle motoristille. Ratkaisuksi muodostui lämmitettävä visiiri. Seuraavana listalla olivat paremmat alusvaatteet ja kaupasta lähtivätkin matkaan sähkölämmitteiset sukat ja välipusakka. Miten ihmeessä olen aikaisempina vuosina pärjännyt jopa kolmenkymmenen asteen pakkasessa ilman sähkölämmitteisiä varusteita? Toisaalta, tämä olisi ensimmäinen näin pitkä talvireissu.

Loppuvuosi 2015 ei suuria lupailut talven suhteen. Lämmintä, sadetta ja harmaata joulukuun lopulle saakka. Koeajot pääsin aloittamaan vasta joulunpyhien jälkeen, kun lämpömittarin patsas laski nollan alapuolelle. Sitten tulikin kylmää oikein kunnolla leudon alkutalven vastineeksi. Uuden vuoden aikaan oltiin jo parinkymmenen pakkasasteen vaiheilla. Työkaverit tuskailivat kylmyyttä, minä taas olin onneni kukkuloilla.

Starttipaikaksi suunnittelin Kuhmoa, koska halusin osallistua siellä 22.-24.1. järjestettävään ABBM-moottoripyöräkokoukseen. Se olisi luonnollinen ja sopiva lähtönäyttämö BWT16-jutaukselle...

Lue koko juttu tästä...

<http://www.gospelriders.fi/2016/02/11/moottoripyorilla-jaameren-rantaan/>

Tie vapauteen

Kai "Kaitsu" Suonoja
Rajamäki

Parikymppisenä elämä tuntui olevan mallillaan. Armeija oli käyty, oli koulutus ja työpaikka. Oli myös moottoripyörä ja sen myötä liikkumisen vapaus. Monet viikonloput menivät kaljoittellessa kavereiden kanssa. Lähdin usein hakemaan lisää juotavaa vielä silloin, kun toiset jo lopettelivat.

Alkoholi oli tuovinaan varmuutta, kykyä lähestyä ihmisiä ja puhua asioista, joista ei selvin päin uskaltanut puhua. Luulin olevani ujo ja arka, mutta jälkeenpäin ymmärsin, että kyse oli heikosta itsetunnosta. Elämä tuntui olevan kateissa, en osannut elää aidosti tässä hetkessä. Juomiseini ja tuskani pahenivat avioeron ja työpaikan menetyksen myötä. Yritin ponnistella normaaliin elämään ja irti viinasta, mutta repsahdin aina uudelleen.

Tunnelin päässä alkoi näkyä valoa vasta, kun pääsin kuntoutukseen. Sain kokea ensi kertaa elämässäni Jumalan läheisyyden ja anteeksiantannon merkityksen. Pystyin antamaan muille anteeksi ja pyytämään anteeksi omia pahoja tekojani. Se oli niin vapauttavaa, että tiesin olevani tekemisissä korkeampien voimien kanssa. Tuntui kuin aurinko olisi paistanut sisimpääni. Iloitsin, kun vapauduin syytösten ja itsesäälin vankilasta. Seuraavat kolme vuotta kävin vertaistukiryhmissä, mutta retkahtelut jatkuivat ja tuntuivat yhä tuskaisemmilta.

Pääsiäisenä 1992 olin palaamassa kotiin kävelylenkiltä. Viikon juomakäytön jälkeen mietin taas syntyjä syviä. Synkkyyden ja toivottomuuden vallassa olin kierrellyt Kallion kiviä katuja Helsingissä ja yrittänyt löytää ulospääsyä. Kotini alaovella kuulin sisimmässäni vapauttavat sanat: Kaitsu, sinun ei tarvitse enää juoda! Sisimpäni valtasi käsittämätön ilo. Tiesin, että nuo vapauttavat sanat sanoi itse Jeesus. Koin, että valheellisuus, joka oli varastanut minulta hyvän elämän, oli pyyhitty pois ja uusi elämä oli alkanut. Minut valtasi ennen kokematon elämänhalu.

Aloin etsiä seurakuntaa, jossa pääsisin tutustumaan paremmin vapauttajaani Jeesukseen. Kokemukseni myötä tiesin, että hän elää ja että hänellä on voimaa. Samana kesänä tapasin nykyisen vaimoni. Koimme syvää uskon yhteyttä ja tiesimme Jumalan johdattavan meitä eteenpäin, joten menimme pian naimisiin.

Iloa ja vaihtelua elämään toi myös se, että löysin moottoripyöräilyn uudelleen 25 vuoden jälkeen. Samoihin aikoihin kuulin Gospel Riders -kerhosta, johon kuuluu kristittyjä moottoripyöräilyn harrastajia. Liityin mukaan viemään sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta sinne, missä häntä ei vielä tunneta ja missä on samaa elämän tuskaa, jota minäkin olen kokenut. Jeesus on voimallinen vapauttamaan myös sinut, joka luet tätä, olivatpa asiasi millä tolalla tahansa.

Tämä todistus tulee uudistettuun Motoristiraamattuun, joka ilmestyy myöhemmin tänä vuonna.

Motoristiraamattukeräys käynnissä!

"Jumalan sana on elävä ja voimallinen" (Jes. 55:11).

Vuonna 2007 ilmestynyttä Motoristiraamattua on painettu ja jaettu yli 100 000 kappaletta. Kiitos jokaiselle eri tavoin mukana olleelle.

Motoristiraamattu uudistuu tänä vuonna. Keräys on nyt käynnissä ja sinua tarvitaan.

Tee lahjoituksesi Gospel Riders -kerhon raamattutilille:

Aito Säästöpankki

Tili FI83 4503 0010 2265 16

Keräyslupan numero POL-2015-6455

Lupa on voimassa 01.10.2015–30.09.2017 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Kiitos lahjastasi!

PeeTee Juntuma

Olet ehkä törmännyt viime vuosien aikana jossain mutkassa tai paikassa aluksi oudolta tuntuuneeseen koodiin 7xSF.

Tunnus on suomennettuna Seitsemän kertaa Suomi Finland. Se tarkoittaa Gospel Riders-moottoripyöräkerhon seitsemänä vuonna toistettavaa kampanjaa, jonka puitteissa kierretään Suomea erityisessä tarkoituksessa. 7xSF-kampanjan sanoma on toisaalta ollut joka vuosi sama – kutsu Jeesuksen Kristuksen seuraamiseen – toisaalta joka vuodelle on ollut oma teemansa tunnusväreineen. Tämän vuoden

teema on Yksi tie – En väg ja tunnusväri on punainen. Jokainen vuosi on myös tuonut yhden uuden 7xSF-ryhmän kiertämään maata.

Joku on jo ehtinyt ihmetellä, miksi 7xSF-tee- ma ilmoitetaan tänä vuonna sekä suomeksi että ruotsiksi. Syy on se, että tänä vuonna mukaan tulee myös yksi ruotsinkielinen ryhmä. Se kiertää ensisijaisesti maamme ruotsinkielistä rannikkoseutua. Tänä viidentenä vuonna liikkeellä on siis kaikkiaan viisi ryhmää.

Juhannuksesa alkaen

Kaikkia 7xSF-ryhmiä yhdistävät yhteiset lähtö- ja paluutapahtumat. Ryhmät starttaavat tänä vuonna juhannuksena, 25.6., Iso Kirja-opistolta Keuruulta. Sieltä ne hajaantuvat omille tahoilleen. Yksi liikkuu perinteiseen tapaan pohjoisen paikkakunnilla aivan Lapin perukoita myöten. Muut

Yksi tie — En väg

25.6.–15.7.2016

Kymmenet motoristit ottivat osaa viime vuoden 7xSF-ajoon heti sen alussa. Kaikkiaan mukana oli satoja motoristeja kolmiviikkoisen kampanjan aikana. Etukäteen ilmoittautuneille tarjotut ilmaiset bensat ja ruoat auttoivat varmasti monia tulemaan mukaan.

liikkuvat etelämpänä ennalta laadittujen suunnitelmien mukaisesti. Tänäkin vuonna on tarkoitus pitää noin sadalla paikkakunnalla ulkoilmatapahtumia yhteistyössä seurakuntien ja muiden kristillisten yhteisöjen kanssa. Monissa kaupungeissa ja paikoissa 7xSF-tapahtumasta on muodostunut jo miltei perinne. Myös ripari-, lastenleiri- ynnä muita vierailuja tulee olemaan ryhmien ohjelmissa.

7xSF 2016 päättyy perjantaina 15.7. GR-kerhon vuotuisen päätapahtumaan MOJ-meetingiin. Lyhenne tulee sanoista Message of Joy, llosanoma. Kaikille motoristeille avoin MOJ järjestetään tänä vuonna Tampereella. Lisätietoa löydät Gospel Riders -kerhon nettisivuilta.

Vain yksi tie

Mikä se yksi tie sitten on? Kyse on hengellis-

tä todellisuudesta. Tuolla ulkona meille motoristeille on onneksi tarjolla monia erilaisia teitä ja reittejä. Hyvä niin, onhan meillä erityyppisiä moottoripyöriäkin. Meillä on myös mieltymyksemme teiden, ajotapojen ja pyörätyyppien suhteen. Se on sitä motoristielämän rikkautta ja moninaisuutta.

Mitä tulee elämän ja ihmisyyden perimmäisiin kysymyksiin, teitä on loppujen lopuksi vain yksi. Tai oikeastaan kaksi, mutta vain yksi sellainen, jollaista jokainen motoristi haluaisi loppujen lopuksi ajaa ainakin sen viimeisen etapin. Se tie vie nimittäin ikuisen elämään ja hyvinvointiin. Sille tielle ohjaa yksi nimi: Jeesus Kristus. Hän on se Yksi tie – En väg.

Yhdelle tielle – ainoalle elämän tielle – kannattaa suunnata hyvissä ajoin, ettei myöhästy. 7xSF-tapahtumia järjestetään sitä varten, että mahdollisimman moni löytäisi reitin tälle tielle.

Hanki hyvä evankelioiva kirja ystävälle!

Tarina monien elämänvaiheiden jälkeen mottipinon juuresta media- ja moottoripyöräevangelistiksi. Mikä johti Reijo Ruotsalaisen elämänsä tärkeimmän valinnan paikalle? Hanki tämä kirja nyt!

reijo.ruotsalainen@gmail.com
puh. 0400 562088

24€
+pk.

JALKAHOITOJA

KOTIKÄYNTINÄ

Helsinki, Vantaa, Espoo

Päivi Luttinen

044 285 3361

paivi.luttinen@gmail.com

Aluevastaavan esittely

Timo Nikko

Etelä-Pohjanmaa

Paljonko sinulla on tiimiä ympärilläsi ja millaisissa tehtävissä?

Meillä on Etelä-Pohjanmaalla kahdeksan hengen tiimi. Vastuuta jakavat Helmer Kuismen ja Hannu Suomi ajeluvastaavina, Arja Ritala ripari- ja vierailuvastaavana, ja hengellisen työn vastaavana toimii Mika Westerholm. Rajalan Aulis, Makkosen Markku ja Ketolan Tuomo katsovat meidän muiden perään, että asiat menevät oikeaan suuntaan.

Miten GR toimii alueellasi?

Viime vuosi oli sattuneesta syystä hieman hiljaista. Oma toimintaa oli vähän. Jäseniämme oli kuitenkin toki mukana alueemme motoristikirkoissa ja Motoristit koulukiusaamista vastaan -tilaisuuksissa. Syksyllä teimme ikimuistoisen reissun Suomen pisimmän sillan kaffilaan Raipaluotoon.

Kohtapuoliin pidämme keväisen kokoontumisen, jossa tapaamme toisiamme pitkän ja pimeän talven jälkeen ja suunnittelemme tulevaa ajokautta. Yhtenä tavoitteenamme on saada jäseniämme aktivoitua toimintaan mukaan, ja myös tätä kautta lisää virtaa ja innostusta alueellemme.

Kaiken A ja O on kuitenkin se, että saisimme toimia Herran johdattamana ja hänen siunauksensa alla.

Mikä tai mitä moottoripyöriä sinulla on?

Tämän hetkinen sotaratsuni on Honda VFR 800. Tallista löytyvät myös poikieni Suzuki DR 650 ja Hondan Cebari -kevari.

Mitä tykkäät siitä/niistä?

Veeäffärä on hieno pyörä. Tällainen yli viisikymppinen nuortuu sen selässä ainakin parikytä vuotta. Ajoasento on sporttinen, mutta sopii silti myös pidemmälle matkalle. Aito Sport Touring.

Jos sinulla on ollut aiemmin muita moottoripyöriä, kerro niistä.

Ensimmäinen kulkupelini oli Suzuki DR 650. Malli on siis geeneissä, koska pojallani on nyt samanlainen. Myös Hondan Trans Alp on tullut tutuksi ja olipa tallissa muutaman kesän myös legendaarinen sivuvaunu-Jawa! Sitä ei tarvinnut koskaan tankata ilman juttuseuraa.

Missä asti olet käynyt moottoripyörällä?

Ikävä kyllä täytyy myöntää, että Suomen rajoja ei ole moottoripyörällä tullut ylitettyä.

Onko sattunut läheltä piti -tilanteita, milaisia?

Kyllähän sitä joka kesä muutama autoilija tulee kolmion takaa eteen, mutta toistaiseksi näistä on selvitty. Aika paljon voi kyllä itse vaikuttaa ajoturvallisuuteen. Mutta jos ois valta, niin kuin on mieli, määräisin jokaisen autoilijan ajamaan viikon kesässä motskarilla. Siinä kummasti silmät aukeaisi kissinpojan tavoin.

Missä meinaat ajella kaudella 2016?

Espanjan EMC kiinnostaisi, mutta mikäli aiemmat merkit pitää paikkansa, köyhyys pitää kotimaassa. Se on kuitenkin varmaa, että 7xSF -evankeliointikiertue kuuluu kesään.

Löysin Vääksyn torin laialta ihan uuden motoristien sadesuojan. Pittää sajetta meleko hyvin ja on tosi ekolookinen.

Shemeikan Pekan idea yllättää kokeneenkin motoristin!

Minkä Gospel Riders -alueen vastaava olet?

Toimin Etelä-Pohjanmaalla aluevastaavana. Elikkä aakeella laakeella, johona ei silimä pökää.

Mitkä kaupungit ja kunnat kuuluvat alueeseesi?

Niitähän sopii niin paljon alueelle, että heikompa huimaa.

Paljonko alueellasi on GR:n jäseniä?

Jäsenrekisterin mukaan tämän hetkinen jäsenmäärä on 95.

Kuinka kauan olet ollut aluevastaava?

Olen ollut aluevastaavana syksystä 2015 alkaen, eli vasta lyhyen ajan.

Miksi ja miten tulit aluevastaavaksi?

Edellinen aluevastaava muutti Tampereelle. Puolisen vuotta ihmettelimme tilannetta ja taisivat muutamat ihan rukoillakin asian puolesta. Keväällä sain ensimmäisiä pyyntöjä ryhtyä hommaan, mutta halusin miettiä asiaa kunnolla, ja kysellä Herralta mahdollista puoltolausesta. Syksyllä sitten sain varmuuden asiaan.

Kurvatkkaa meille!

HOTELLI

Liisa

Oijalantie 17, 32210 Loimaa, puh. 040 554 5845

Klikkaa hotellille: www.hotellialiisa.fi

info@hotellialiisa.fi

Pappamotoristin tuumailuja

Ari Niemeläinen

Pappamotoristi, GR-liivijengiläinen

Tuntuuko haave omasta moottoripyörästä olevan tavoittamattomissa, hurrrjan kaukana? Mutta kipinä on iskenyt! Minä olen niitä onnellisia, jolle isä osti 60-luvulla mopon. Moottoripyörän ajoon oikeuttava lisenssi tuli autokortin kylkiäisenä. Kotona oli 250-kuutoinen Jawa, ei autoa, ja näillä se alkoi!

Millainen peli? Moottoripyörä voi olla puoli tonnia painava kahdella kumipyörällä varustettu sohvakalusto tai alle satakiloinen moneen ajoon ja maastoon sopiva jokapaikan mopo. Pyörän käyttötarve, hinta, vakuutusmaksut ja omat mieltymykset – nämä muun muassa – vaikuttavat siihen, millaisen pelin hankit.

Vakuutus voi olla hurjan hintainen. Tonninen kyykky ilman bonuksia ei ole välttämättä pienipalkkaisen ensimmäinen harraste-ajoneuvo. Vakuutusyhtiöiden hinnoissa on eroja!

Käytetty pyörä alkuun on hyvä. Osta itseäsi puhutteleva menopeli! Tai miten olisi ensi alkuun museoajoneuvo? Reilut kolmekymmentä euroa vuodessa vakuutukseen, ajokilometreissä ja ajopäivissä pieniä rajoituksia. Minulle vanhan pyörän rassaaminen talviaikaan on suorastaan intohimo. Vaatii tosin hieman lämmintä tilaa. Olohuone ei ole tarkoitettu pyörän säilyttämiseen eikä remontointiin.

Miten etenet?

Kuumeen isettyä lueskele erilaisia moottoripyöräilyyn liittyviä kirjoja ja artikkeleita! Tutkaile pyöriä kokeneen motoristin kanssa. Moni ei ole halukas antamaan omaa pyöräänsä kokeiltavaksi, mutta liikkeen pyörillä koeajo onnistuu.

Kuuntele tarkalla korvalla ja kysy, kun jokin

Moottoripyöräharrastuksen aloittamisessa on otettava monta asiaa huomioon. Kannattaa hankkia riittävästi tietoa ja kuunnella kokeneempia harrastajia.

asia askarruttaa ennen pyörän hankintaa. Muista, että pyörän lisäksi sinun on hommattava ajo-varusteet. Niitä saa käytettynäkin ja liikkeen poistoeristä löytyy uusia melko edullisesti. Kiinnitä huomiota ajo-varusteissa turvallisuuteen ja mm. näkyvyyteen, istuvuuteen ja hinta/laatu-suhteeseen.

Moottoripyöräkerhoja on joka lähtöön. Niistä löytää kavereita ja apua myös pyörän talvisäilytykseen ja huoltoon. Huoltoasemien pihalla ja kuppiloissa jututtajia riittää, muitakin kuin motoristeja.

"Mikä se tuommainen liivikerho on?" Tämän

kysymyksen tulet kuulemaan usein, jos pyörän hankittuasi liityttyt esimerkiksi Gospel Ridersiin ja ajelet kerholiivit päällä.

Kun pidät tolkun mielessä, tämä ei ole hurjan kallis harrastus, mutta halvempiakin on! Jossakin tutkimuksessa tai lehtiartikkelissa todettiin, että motoristit ovat keskimääräistä onnellisempia kuin ilman pyörää elävät. Se on muuten tosi.

<http://coveredbacks.wix.com/emc2016>

<https://www.facebook.com/groups/771722626283942/>

BEING LIGHT
IN THE DARKNESS
John 1:5

TARRAGONA, SPAIN
4-7 AUGUST 2016

LINKKIT

Jäsenet huom!

Uusi jäsenkortti päivitetään kevään aikana. Varmista että yhteystietosi, osoitteesi ja jäsenmaksusi ovat jäsenkirjurilla ajan tasalla. Jos sinulla ei ole vielä jäsenkorttia, ilmoita siitä jäsenkirjurille.

Jäsenvastaava
Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240,
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Satakunnan GR Preacher MC:n vieraana

GR porukat vieraina Preacher MC:n tallilla.

Kirsti Salminen

Pori

Moottoripyörien ollessa talvisäilössä on mukava muistella Gospel Riders Satakunnan poppoon vierailua Preacher MC:n tiloihin Porissa loppukseen lämmössä. Tilat olivat kahdessa kerrok-

ssa ja sisustus persoonallinen: vanhan baarin huonekalut ja katossa verkkoa. Tietysti syötiin perinteiset makkarat ja muut eväät.

Mukana oli piskui- nen mutta sopivan joukko Jumalan sotureita. Jokainen meistä on erilainen riippuen monista eri asioista ja taustoista. Vähän kuten moottoripyörä- mekin: löytyy monia merkkejä, kokoja ja vä- rejä. On myös tuuna-

tumpia ja ihan museokamaakin.

Makkaran lämmitessä jokainen kertoi itses- tään jotakin. Kaikilla oli oma, mielenkiintoinen tarinansa ja syy siihen, että on mp-kerhon jäsen. Joillain elämäntarina oli rankempi. Päihtee- t, vankila ja elämän karikat olivat lopulta tuoneet yhden jos toisenkin Kristuksen luo. Elämän ei aina tarvitse olla rankimman mukaan elettyä, jo- kainen tarvitsee Jeesuksen ristiä ja sovitusytöä.

Oli hienoa huomata, että huolimatta ulkoisista olosuhteista, erilaisista kerhoista ja eri tavoista toimia Jumalan sotureina meillä on samat pää- määrät: viedä pelastuksen ilosanomaa ja olla vierelläkulkija, kuuntelija.

Meillä on monenlaisia avuja, ja Jumala tahtoo meidän käyttävän siunaten sitä, missä olemme hyviä. Sinulla voi olla taito auttaa jossakin asia- sa sillä välin kun toinen ottaa kitaran ja laulaa kolmannen kanssa. Kun kerhokaverilta saa apua moottoripyörän huoltoon tai korjaukseen hän on kullan arvoinen. Käytännön taitojen lisäksi meil- le on annettu hengellisiä lahjoja ja etuoikeus rukoilla ihmisten puolesta. Jokainen osaa jota- kin. Se on hyvä pitää mielessä ajellessa ja tau- kopaikoilla. Aina ei voi osallistua valtakunnalli- siin ajotapahtumiin mutta ehkä jonain vuonna Gospelriderit voisivat tempaista maanlaajuisen yhtenäisen talkooviikon kukin omilla paikka- kunnillaan. Voitaisiin käydä vanhainkodeissa ja sairaaloissa laulamassa tai kouluissa kertomas- sa, keitä olemme. Voisiko Motoristiraamattuja jakaa autojen pesun yhteydessä? Mahdollisuuksia on. Mietintämyssyä päähän ja kehittelemään talven aikana, mikä olisi mihinkin kaupunkiin ja millekin alueelle sopiva tapahtuma.

Kirjoita GR nettilehteen!

PeeTee (= PääToimittaja)

Uuden kerholehden perusideat ovat yksinkertaiset: Enemmän ja lyhyempiä jut- tuja – tarvitaan siis monia kirjoittajia! Ja nuorekkaampi ilme – tarvitaan siis juuri sinua! Tässä kirjoitusohjeita:

- Kirjoita moottoripyöräilystä, uskosta tai Gospel Riders -kerhosta – tai näistä kaikista.
- Tekstin ei tarvitse olla täydellistä. Toimitus korjaa, muokkaa ja tarvittaessa ly- hentää tekstiä.
- Kirjoita tiiviisti, keskity pääasiaan.

• Älä epäröi lähettää lyhyttäkään juttua. Kun sinulla on asiaa, muutama rivi riittää.

• Normaali jutussa 1500–2000 merkkiä välilyönteineen on sopiva. 3000 merkkiä alkaa olla yläraja.

• Jos sinulla on tarjolla tätä pitempi juttu, julkaisu voi olla mahdollista, mut- ta ota etukäteen yhteyttä.

• Laita tekstin loppuun nimesi ja kotipaikkakuntasi tai GR-alueesi.

• Lähetä tekstisi mieluiten word-dokumenttina.

• Liitä mukaan kuva tai kuvia. Älä upota niitä tekstin sekaan vaan lähetä ne erillisinä ja riittävän isokokoisina. Laita kuvateksti(t) jutun loppuun nimesi jäl- keen.

• Voit jakaa tekstin osiin väliotsikoilla tai riviväleillä. Tekstin alussa ei käyte- tä väliotsikkoa.

• Käytä lihavoitinta ja kursivoitinta vain, jos se on todella tarpeen.

• Älä kirjoita MITÄÄN isoilla kirjaimilla.

• Minimoi lainausmerkkien ja huutomerkin käyttö.

• Älä käytä eri tekstikokoja väliotsikoissa, älä edes pääotsikossa. Ne tehdään taittoaiheessa.

• Pisteiden ja pilkujen jälkeen tulee aina sanaväli, yksi sellainen.

• Kirjoita sanat kokonaisina, vältä lyhenteitä. Esimerkiksi muun muassa, ei mm.

• Kirjoita pienet luvut auki, esimerkiksi viisitoista, ei 15. Isot luvut kuitenkin numeroin, esimerkiksi 479.

Näiden ohjeiden noudattaminen helpottaa toimituksen työtä. Kiitos, että huomioit. Ja kiitos panoksestasi.

Muuten, tässä ohjeistuksessa on jo 1800 merkkiä. Sopivan pituisen jutun kirjoittaminen ei siis ole valtavan iso urakka.

